

סדר ואדציזט

פרקי תהלים
ולמוד משניות
לבית החיים
ויום השנה

מסודר לפי סדר א-ב

יו"ל בס"ד ע"י
ממלכת התורה "עוז והדר"
שנת תשפ"ה לפ"ק

כל הזכויות שמורות לממלכת התורה 'עוז והדר'

Rabbi Y. Leifer
8 Truman Ave.
New Square, N.Y. 10977

תוכן הענינים

א.....	ברכה לבית החיים
ב.....	פרקי תהלים לבית החיים
ז.....	תהלים פרק קיט
יד.....	קריש יתום
טז.....	אל מלא רחמים
יז.....	תפלה על קבר אביו
כא.....	תפלה על קבר אמו
כו.....	תפלה קודם הלימוד ל"א"צ
כט.....	משניות מקוואות פרק ז (נשמה)
לב.....	משניות כלים פרק כ"ד
לו.....	פרקי משניות לפי סדר א"ב
קיא.....	תפילה אחר הלימוד
קלב.....	קריש דרבנו
קמז.....	השכבה ותפילות נוסח ע"מ
קלג.....	השכבות
קלח.....	בקשות לבית העלמין

היות ומושקע במהדורה חדשה זו הון רב ויגיעה רבה לכן ע"פ דין תורה ולהבדיל ע"פ הזכויות בכל המדינות אנו אוסרים בכל תוקף כל הדפסה צילום והעתקה כולל העתקה חלקית מספר זה, וכן אין לתרגם או לאחסן במחשב או לקלוט בכל דרך שהיא כל חלק שהוא מהספר, וכן אין לעשות כל שימוש מסחרי בחומר הנדפס ובהוספות. ואין הספר נמכר אלא על מנת שלא יעשה בו שימוש שלא כדין. ושארית ישראל לא יעשו עולה.

הפצה והזמנות: היכלי תורה

בארץ ישראל
טל'. 02-9924603
פקס. 03-5435884

באר"ב
tel. (718) 437-0054
fax. (718) 437-3514

באירופה
tel. 44-191-430-0333
fax. 44-191-430-0555

נדפס על נייר ת"י
שאין בו חשש חילול שבת

הארות והערות יתקבלו בברכה
ת.ד. 9359 בית שמש
פקס: 03-5423180

תפלות לבית החיים

מי שלא ראה קברי ישראל שלושים יום, יברך בראייתם

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
יָצַר אֶתְכֶם בְּדִין, וְזָן [אֶתְכֶם בְּדִין]
וּבְלֵבֶל אֶתְכֶם בְּדִין, וְהֵמִית אֶתְכֶם בְּדִין, וַיֹּדַע
מִסֵּפֶר בְּלָכֶם בְּדִין, וְעֵתִיד לְהַחְזִיר וּלְהַחְיוֹתְכֶם
בְּדִין. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְחִיָּה הַמֵּתִים:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה, רַב
לְהוֹשִׁיעַ. מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחִיָּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא
חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לַיִּשְׁנֵי
עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחִיָּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה
לְהַחְיוֹת מֵתִים:

ואחר כך יאמר זה

וַעֲלֵךְ כָּל זֶה אֲנַחְנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחַד אֶת
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵין עָרוּךְ לָךְ יי
אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵין זוֹלָתְךָ מְלַכְנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא. אָפֶס בְּלָתְךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימֹת הַמְּשִׁיחַ, וְאֵין דוֹמָה
לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחֲיַת הַמֵּתִים:

עדות המזרח מוסיפים

יְחִיּוֹ מִתִּידָה, נִבְלָתִי יְקוֹמוֹן, הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ שְׁכֵנֵי עָפָר,
כִּי טַל אֹרֶת טַלְהָה, וְאַרְץ רִפְאִים תִּפִּיל:
וְהוּא רַחוּם יַכְפֹּר עֶזְרֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמַּתּוֹ:

מזמורים שנוהגים לומר בבית החיים

לֹא אֶרְנְנוּ צְדִיקִים בִּיהִנּוּחַ, לִישָׁרִים נְאֻחַ תְּהִלָּה: ב הוֹדוּ לִיהוָה
בְּכִנּוּר, בְּנִבֵּל עֲשׂוֹר וּמְרוֹלֹ: ג שִׁירֵדִלּוּ שִׁיר חֲדָשׁ, הִיטִיבוּ
נֶגֶן בְּתִרְעוּעָה: ד בִּי־יִשְׂרָאֵל דְּבִרְיִי, וְכָל־מַעֲשָׂהוּ בְּאִמוּנָה: ה אֱהִב
צִדְקָה וּמִשְׁפָּט, חֶסֶד יי מְלֹאָה הָאָרֶץ: ו בְּדִבְרֵי יי שָׁמַיִם
נַעֲשׂוּ, וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָל־צִבְאָם: ז בְּנִים בְּנֵד מִי הַיָּם, נָתַן בְּאוֹצְרוֹת
תְּהוֹמוֹת: ח יִירָאוּ מִי כָל־הָאָרֶץ, מִמֶּנּוּ יִגְדּוּ כָל־יֹשְׁבֵי תִבְלִ:
ט כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמֵד: י יי הַפִּיר עֲצַת־גִּזְמִים,
הִנִּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: יא עֲצַת יי לַעֲוֹלָם תַּעֲמֵד, מַחֲשָׁבוֹת
לְבוֹ לְדֹר וָדֹר: יב אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֲשֶׁר־יִי אֱלֹהֵיו, הָעַם בָּחַר
לְנַחֲלָה לוֹ: יג מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יי, רָאָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאָדָם:
יד מִמְּכוּן־יִשְׁבָּתוֹ הִשְׁגִּיחַ, אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: טו הִיצֵר יַחַד לָבָם,
הַמִּבִּין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: טז אֵין־הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרִב־חֵיל, גִּבּוֹר
לֹא־יִנָּצַל בְּרִב־כַּחַ: יז שֶׁקֶר תִּסּוֹס לְתִשׁוּעָה, וּבִרְב־חֵיל לֹא
יִמְלֹט: יח הִנֵּה עֵין יי אֶל־יִרְאָיו, לְמַנְחָלִים לְחֶסֶדּוֹ: יט לְהַצִּיל
מִמָּוֶת נַפְשָׁם, וּלְחַיּוֹתָם בְּרָעַב: כ נִפְשָׁנוּ חֲבָתָה לִיהוָה, עֲזָרְנוּ
וּמִגִּנּוּ הוּא: כא בִּי־בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ, כִּי בָשָׂם קֶדְשׁ בְּטַחֲנוּ:
כב יְהִי־חֶסֶדְךָ יי עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:

פרק ה (א) אין עומדין מתוך כבוד הלכה: (ג) על קן צפור יגיעו רחמיה. ראש. הכנעה ומורא דכתיב כמו שהגיעו רחמיה על צפור וגזרת לא תקח (תהלים ב יא) 'עברו את ה' ביראה', ועבודה זו האם על הפנים' (דברים כב ו) בן חוס ורחם תפלה היא: שוהים שעה אחת. במקום עלינו: משתקין אותו. שעושה מדותיו של הקדוש ברוך הוא רחמים והן אינן אלא גזרות מלך על עבדיו: ועל טוב יזכר שמה. משמע על טובתך נודה לך ועל הרע לא נודה, והרי אנו חביבין לברוך על הרעה כשם שמברכין על הטובה: מודים מודים. דמיוני כמקבל עליו שתי אלהות. ומפרש בירושלמי (פ"ה ה"א) הדא דתימא בצבור, אבל בחדיד תחנונים הם: ולא יהא סרבן באותה שעה. בדרך שאר יורדים לפני התבה שצריך לסרב פעם ראשונה, אבל זה לא יסרב כשאומרים לו לך רד, לפי שגנאי הוא שתהא התפלה מפסקת כל כך: (ד) לא יענה אחר הפהנים אמן. בסוף כל ברכה כמו ששאר הצבור עונים: מפני הטורף. שלא תשרף דעתו ויטעה, לפי ששליח צבור הוא, צריך להתחיל ברכה שניה, ולהקרות להן מלה במלה, ואם יענה אמן לא יוכל לבנו ולחזור לתפלתו מהר ולהתחיל הברכה שראוי שיתחיל:

אות א

פרק ה א אין עומדין להתפלל אלא

מתוך כבוד ראש. חסידים הראשונים היו שוהים שעה אחת ומתפללים, כדי שייכנו את לבם למקום. אפלו המלך שואל בשלומו, לא ישיבנו. ואפלו נחש ברוך על עקבו, לא יפסיק:

ב מזבירין גבורות גשמים בתחית המתים, ושואלין הגשמים בברכת השנים, והבדלה בחונן הדעת. רבי עקיבא אומר, אומרה ברכה רביעית בפני עצמה. רבי אליעזר אומר, בהודאה:

ג האומר על קן צפור יגיעו רחמיה, ועל טוב יזכר שמה, מודים מודים, משתקין אותו. העובר לפני התיבה וטעה, יעבור אחר תחתיו, ולא יהא סרבן באותה שעה. מנין הוא מתחיל, מתחלת הברכה שטעה בה: ד העובר לפני התיבה, לא יענה אחר הפהנים אמן, מפני הטורף.

שכאו להתפלל: אפלו המלך שואל בשלומו. ודוקא מלך ישראל, אבל מלך עובר פוכבים פוסק שלא יהרגנו: אפלו נחש ברוך על עקבו. דוקא נחש שרב פעמים אינו נושא, אבל עקרב או אפעה מן הדברים שודאי נושכים ומיתים פוסק: (ב) מזבירין גבורות גשמים. 'משיב הרוח' שאינו לשון בקשה אלא לשון הנזרה ושבח. ומפני שהגשמים אחת מגבורותיו של הקדוש ברוך הוא דכתיב (איוב ה ט) 'עשה גדלות ואין חקר וגו' [הגתן מטר על פני ארץ] משום הכי קרי להו גבורות גשמים: ושאף. 'ותן טל ומטר' לשון בקשה: בברכת השנים. מתוך שהן פרנסה קבעו שאלתן בברכת פרנסה: והבדלה. במוצאי שבת: בחונן הדעת. שהיא ברכה ראשונה של חל. ובירושלמי (פ"ה ה"ב) אמרו מפני מה תקנו הבדלה בחונן הדעת שאם אין דעה הבדלה מנין. וכן

לֹא יֵשֵׁא אֶת כַּפָּיו. שְׁמָא לֹא יוּכַל לְכוּן וּלְחֹזֵר לְתַפְלָתוֹ לְהַתְחִיל יְשִׁים שְׁלוֹם, שֶׁתִּהְיֶה דַעְתּוֹ מְטַרְפֶּת מֵאֵימָתָא דְצַבּוּרָא: וְאִם הִבְטָחְתּוֹ. כְּלוּמַר אִם בְּטוּחַ הוּא שְׁלֹא תִהְיֶה דַעְתּוֹ מְטַרְפֶּת מֵאֵימַת הַצַּבּוּר: (ה) אִם שְׂגוּרָה תִפְלְתִּי. סְדוּרָה וְאִם אֵין שֵׁם כֹּהֵן אֶלָּא הוּא, וְאֵינָהּ מְקַבֶּלֶת: מְטַרְפֶּת וְטְרוּדָה מְמַנּוּ כְּמוֹ 'אֶךְ טְרֵף טְרֵף' (בראשית מד כח). פְּרוּשׁ אַחֵר לְשׁוֹן טוֹרְפִים לוֹ תִפְלְתּוֹ בְּפָנָיו כְּלוּמַר (ברכות ה:). כְּלוּמַר הַתְּפִלָּה שֶׁהַתְּפִלָּה עָלָיו מְטַרְפֶּת וְטְרוּדָה מְמַנּוּ

לֹא יֵשֵׁא אֶת כַּפָּיו. וְאִם

הִבְטָחְתּוֹ שֶׁהוּא נוֹשֵׂא אֶת כַּפָּיו וְחֹזֵר לְתַפְלָתוֹ, רִשְׁאִי:

הַ מִתְּפִלָּל וְטָעָה, סִימָן רַע לוֹ. וְאִם שָׁלִיחַ צַבּוּר הוּא, סִימָן רַע לְשׁוֹלְחֵיו, מִפְּנֵי שֶׁשְׁלוּחֹו שֶׁל אָדָם כְּמוֹתוֹ. אָמְרוּ עָלָיו עַל רַבִּי חֲנִינָא בֶּן דּוּסָא, שֶׁהָיָה מִתְּפִלָּל עַל הַחוֹלִים וְאוֹמֵר, זֶה חַי וְזֶה מֵת. אָמְרוּ לוֹ, מִנֵּין אַתָּה יוֹדֵעַ. אָמַר לָהֶם, אִם שְׂגוּרָה תִפְלְתִּי בְּפִי, יוֹדֵעַ אֲנִי שֶׁהוּא מְקַבֵּל. וְאִם לֹא, יוֹדֵעַ אֲנִי שֶׁהוּא מְטַרֵּף: